

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 4C/107/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213814
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozefína Králová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1412213814.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou JUDr. Jozefínou Královou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Konanie o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobcu vo veci namietaného porušenia práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd **z a s t a v u j e**.

II. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 **z a m i e t a**.

III. Návrh navrhovateľa v spojenom konaní **z a m i e t a**.

IV. Odporcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa spolu dvoma návrhmi doručenými tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012, o ktorých konanie bolo na základe uznesenia č. k. 4C 107/2012 - 22 zo dňa 22.04.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.05.2013, spojené na spoločné konanie ďalej vedené pod spisovou značkou 4C 107/2012, domáhal, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť mu náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z. z.“), ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV ako exekučného súdu pri rozhodovaní v exekučných konaniach o vymoženie navrhovateľových pohľadávok. Konkrétne sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplataenia: a) majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 107/2012), b) majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 113/2012).

V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že je právnickou osobou vykonávajúcou podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Ako oprávnený subjekt navrhol podaním v zmysle § 38 a nasl. zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho:

a) zo zmluvy o úvere č. 1440925 dlžníkom T. Ž., Z.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 2773/10 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 107/2012),

b) zo zmluvy o úvere č. 1850414 dlžníkom P. F., Z.. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. EX 2591/09 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 113/2012).

Súdny exekútor vo vyššie uvedených exekučných konaniach predložil exekučnému súdu návrh oprávneného (navrhovateľa) na vykonanie exekúcie, pričom povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od jej doručenia exekučnému súdu. Hoci tieto prejednávané exekučné veci nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti ani si nevyžadovali takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu a návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne aj formálne záležitosti predpokladané zákonom, exekučný súd nerozhodol o nich v zákonom stanovenom čase, ale až:

a) vo veci EX 2773/10 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 107/2012) dňa 06.10.2010, t.j. s omeškaním viac ako 7 mesiacov,

b) vo veci EX 2591/09 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 113/2012) dňa 06.06.2009, t.j. s omeškaním viac ako 5 mesiacov.

Navrhovateľ hodnotí postup exekučného súdu ako nesprávny, v rozpore s ustanovením § 44 ods. 2 EP a má za to, že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Súd počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ počas súdneho konania nachádzal. Poukázal na skutočnosť, že o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, sa dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora, čím zároveň bol skutkový dej zavŕšený.

Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne plynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom, a to náklady:

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- eur,

- na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- eur,

- na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením týchto urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- eur,

teda majetková škoda predstavuje hodnotu celkom 125,- eur. Navrhovateľ sa návrhmi zároveň domáhal náhrady nemajetkovej ujmy, pretože má za to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie vecí v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci v neskorom ukončení procedúry zmeny súdneho exekútora vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčnej povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za porušenie jeho zákonných nárokov tiež s poukazom na neexistenciu účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu

- vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u navrhovateľa resp. členov jeho riadiacich orgánov a jeho majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej na zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu, ktoré spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa a jeho majiteľov a ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. V predmetných prípadoch potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ výpočet nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uskutočnil alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu SR, podľa ktorého ak ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený

prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk (t.j. cca 660,- eur), z čoho vyplýva 660,- eur/rok : 12 mesiacov = 55,- eur/mesiac. Navrhovateľ si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil návrhom:

- a) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 107/2012 v sume 385,- eur za viac ako 223 dní omeškania exekučného súdu v danej veci,
- b) pôvodne vedeným pod sp. zn. 4C 113/2012 v sume 275,60 eur za viac ako 167 dní omeškania exekučného súdu v danej veci.

Navrhovateľ sa v daných prípadoch domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava IV. Pri uplatnení nároku postupoval podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku. Odporca však do podania žaloby na žiadosť navrhovateľa pozitívne nereagoval. Navrhol, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV, pretože nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre vyššie špecifikované pohľadávky navrhovateľa v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, a rozsudkom zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť mu náhradu škody v paušálnej výške 125,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške vyššie uvedených v pomere k času tvrdeného omeškania súdu pri svojom rozhodovaní a náhradu trov konania.

Uznesením č. k. 4C 107/2012 - 22 zo dňa 22.04.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.05.2013, súd spojil konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 4C 107/2012 a 4C 113/2012 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 4C 107/2012.

Odporca k návrhom navrhovateľa vyjadril dňa 17.05.2013 a navrhol, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Poukázal na zmätočnosť návrhov. Navrhovateľ v nich neuviedol spisové značky príslušných exekučných konaní vedených na súde, v návrhoch chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Hoci navrhovateľ odkazuje na exekučné spisy, v skutočnosti celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Z navrhovateľových návrhov nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, pretože navrhovateľ jednak namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu v zákonom stanovenej lehote, a jednak nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Neuviedol, aké kroky podnikol na odstránenie prieťahov v konaní a či využil možnosti podania sťažností. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR ak navrhovateľ mal za to, že v konaní sú prieťahy, mal postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že navrhovateľ nekonal, je možné pripísať iba jemu. Odporca má napokon za to, že všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu; túto právomoc má len predseda súdu alebo ústavný súd. Odporca k návrhom ďalej uviedol, že nespĺňajú podmienky uplatnenia na súde a má za to, že ide o predčasne uplatnené nároky na súde. Poukázal, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. mu boli doručené dňa 23.04.2012 a navrhovateľ podal predmetné návrhy tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012. Podľa § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Keďže žiadosti nespĺňali náležitosti a uvedenie požadovaných skutočností, ako napr. dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu a „ohrozenie“ práv zánikom povinného, resp. insolveniou, stratou kontaktu s povinným a pod., odporca opakovane vyzýval navrhovateľa na ich doplnenie. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných sťažností, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. V dôsledku tohto má odporca za to, že podľa § 4 ods. 1 zák. č. 514/2002 Z. z. nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Odporca uviedol, že k úspešnému uplatneniu nároku na náhradu škody je potrebné, aby boli súčasne splnené podmienky: (1) nezákonné rozhodnutie, resp. nezákonný úradný postup, (2) vznik škody a (3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. úradným postupom a vzniknutou škodou. K nesprávnemu úradnému postupu poukázal na judikatúru ústavného súdu, z ktorej vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní; zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu rozhodcovských zmlúv. Taktiež za nesprávny úradný postup nepovažuje ani existenciu prieťahov v konaní. Poukázal na § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorý explicitne uvádza, z čoho je výlučne možné vychádzať pri

posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní. Súd konajúci o nároku na náhradu škody môže vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy predsedom súdu, právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, rozhodnutia ESLP alebo Ústavného súdu SR, v ktorom bolo konštatované, že došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ si v tomto prípade nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť preukázania týchto prietahov, preto odporca vzhľadom na vyššie uvedené ich existenciu nepovažuje za preukázanú. Navyše uviedol, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené ústavne garantované právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, je kompetentný preskúmať jedine Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, a to vždy vzhľadom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (podľa kritérií zložitosti veci, správania účastníka a postupu súdu), ani nie všeobecný súd v konaní o náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., pretože by inak to viedlo k absurdnému záveru, že všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, čo by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného postupu v súdnictve.

Odporca k materiálnej škode navrhovateľa v paušálnej výške 125,- eur, ktorej zaplata sa návrhmi v predmetnej veci domáha, uviedol, že podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ktorých existenciu navrhovateľ v konaní nepreukázal a jeho uplatňované nároky sú len hypotetické. Navrhovateľovi mala vzniknúť škoda spočívajúca v administratívnych, funkčných a mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov a len výlučne v období medzi dorúčením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ jednak neuviedol, či predmetné náklady sú skutočnou škodou alebo ušlým ziskom, a jednak odporca nepovažuje uvedenú paušalizáciu vecných nákladov ani za zmenšenie majetku poškodeného (za škodu) ani za ušlý majetkový prospech (za ušlý zisk), a teda nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Odporca ďalej poukázal, že navrhovateľ je povinný preložiť dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Navrhovateľ ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti nepochybne potrebuje a každodenne využíva informačný systém, ktorý mu poskytuje prehľad o poskytnutých úveroch, a tento systém musel využívať nielen počas domnelých prietahov, ale aj pred týmto obdobím ako aj po ňom a nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali. To isté sa týka aj položky majetkovej škody za udržiavanie systému, a preto požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Odporca má za to, že požadovanú náhradu škody spočívajúca v administratívnych spracovaniach urgencií exekučnému súdu a v publikačných výdajoch si navrhovateľ uplatňuje v neprimeranej výške, najmä s poukazom na to, že mnohé z nich sa mohli vykonať hospodárnejšie, napr. elektronicky. Navrhovateľ sám v návrhu uviedol, že návrhy boli spracované a odoslané elektronicky, a preto uplatňovanie paušálnej náhrady škody vo výške 125,- eur pokladá za nadhodnotenú, nepreukázanú a bez priložených dôkazov nepreskúmateľnú. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik, ani výšku škody.

Odporca k uplatňovanej nemajetkovej ujme poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu s ohľadom na význam sporu pre navrhovateľa a či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy, keďže predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. Ďalej poukázal na odlišnosť vzniku nemajetkovej ujmy u fyzických a právnických osôb. Pocity frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú v predmetnom konaní irelevantné, pretože v konaní si nemajetkovú ujmu uplatňuje navrhovateľ ako právnická osoba a nie jej konatelia a majitelia. Navrhovateľ teda nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením ako ani vznik nemajetkovej ujmy. Odporca napokon uviedol, že pri rozhodnutí o nemajetkovej ujme je potrebné prihliadnúť na dobré mravy a na poškodenú osobu. V posledných rokoch sa všetky zložky štátnej moci zamerali na ochranu práv spotrebiteľov, pričom je všeobecne známe, že práve túto potrebu podmienil navrhovateľ svojou činnosťou na trhu spotrebiteľských úverov. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné postavenie a právne vedomie nízkopríjmových osôb, jeho praktiky boli predmetom záujmu Európskej komisie a súdy viackrát konštatovali porušenie spotrebiteľských práv v rámci jeho podnikateľskej činnosti. S prihliadnutím na vyššie uvedené odporca považuje konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej agende. V danej situácii a s poukazom na doterajšie pôsobenie navrhovateľa, jeho osobu a na minimálnu

závažnosť porušenia práva teda už len samotné konštatovanie porušenia práv navrhovateľ musí byť považované za dostačujúce. Čo sa týka príčinnej súvislosti má za to, že táto nie je daná, pretože vychádzajúc z jej charakteristiky ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Preto navrhol, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň 24.11.2015, na ktoré sa však napriek riadnemu predvolaniu navrhovateľ, jeho právny zástupca ani odporca nedostavili. Odporca svoju neúčnosť neospravedlnil ani o odročenie pojednávania nežiadal. Právny zástupca navrhovateľa podaním doručeným súdu elektronickou poštou dňa 23.11.2015 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podaného návrhu na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol predložiť odporca 1/ Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v konaní o náhradu škody pre porušenie práva EÚ prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Zároveň požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Zopakoval dôvody uvádzané v žalobe, podľa ktorých sú vylúčení všetci sudcovia tunajšieho súdu. Ďalej uviedol, že mu bolo doručené uznesenie krajského súdu o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú vylúčení z prejednávania veci, avšak s týmto rozhodnutím nesúhlasí, preto podal na Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť vo veci namietaného porušenia práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Navrhol konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o tejto jeho ústavnej sťažnosti. Ďalším podaním doručeným súdu elektronickou poštou rovnako dňa 23.11.2015 žalobca navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, predmetom ktorého je náhrada škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. Poukázal na to, že v uvedenom konaní vystupujú na strane odporcov v 1/ rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a v 2/ rade POHOTOVOSTĽ, s.r.o. Uviedol tiež, že Okresný súd Prešov v danom konaní rozhodol o prerušení konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach (ktoré navrhovateľ v návrhu na prerušenie konania odcitoval). Mal za to, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam.

K tomu súd uvádza, že o námietke zaujatosti Krajský súd v Bratislave už právoplatne rozhodol a rovnako už bolo právoplatne rozhodnuté aj o identickom návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobcu vo veci namietaného porušenia práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd podaného z rovnakého dôvodu (uznesením tunajšieho súdu č. k. 4C 107/2012 - 75 zo dňa 20.06.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co 882/2014 - 113 zo dňa 28.11.2014), a to tak, že uvedený návrh na prerušenie konania bol zamietnutý. Vzhľadom na uvedené, pretože nedošlo k žiadnej relevantnej zmene oproti predchádzajúcemu stavu, súd konanie o identickom návrhu žalobcu na prerušenie konania s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 v spojení s § 159 ods. 3 a § 167 ods. 2 OSP (za použitia analógie) pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej zastavil (obdobne porov. uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17.07.2013, sp. zn. 29 Cdo 1301/2013 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Českej republiky č. 10/2013 pod č. 99). Čo sa týka ďalšieho návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, tento pre nesplnenie zákonných predpokladov na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP súd zamietol. Zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 nemá žiadny význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, pretože žiadna z prejudiciálnych otázok, ktoré mali byť predložené Súdnemu dvoru EÚ zo strany Okresného súdu Prešov, nemá akúkoľvek vecnú súvislosť s predmetom konania v posudzovanej veci. Konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 má odlišných účastníkov (na strane navrhovateľa) a celkom odlišný skutkový základ žalovaného nároku. V prejednávanej veci sa totiž rieši otázka zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní, ktorý nemal dodržať zákonnú

lehotu na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zodpovedanie označených prejudiciálnych otázok Súdnym dvorom EÚ je tak bez akéhokoľvek významu na posudzovanú vec. Navyše v prejednávanej veci nebol daný už samotný vecný základ žalovaného nároku (čo viedlo k zamietnutiu žaloby ako takej, ako bude vysvetlené nižšie), a preto prerušenie konania (z akéhokoľvek dôvodu) by postrádalo akýkoľvek racionálny základ. Z uvedeného dôvodu preto súd tento návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na nedôvodnosť obidvoch návrhov navrhovateľa na prerušenie konania (v súvislosti s ktorými navrhovateľ požiadal o odročenie pojednávania) mal súd zároveň za to, že navrhovateľ nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, a preto vec za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 OSP prejednal v neprítomnosti účastníkov ako aj právneho zástupcu navrhovateľa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov konania a ich právnych zástupcov a oboznámením sa listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou pripojených spisov, a to spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 15Er 1233/2010, EX 2733/10, spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 16Er 989/2009, EX 2591/09, a zistil nasledovný skutkový stav.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 107/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 15Er 1233/2010 zistil, že dňa 27.04.2010 bola exekučnému súdu podaná žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom exekútorského úradu na ul. Záhradnícka 62, Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému Židek Andrej - FINANCIÁL, IČO: 43 407 331, na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 1.584,- eur s príslušenstvom a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 11.11.2009, sp. zn. SR 19125/09. Súd poverením č. 5104 - 060099 zo dňa 06.10.2010, sp. zn. 15Er/1233/2010 - 12, EX 2733/10, súdneho exekútora poveril vykonaním exekúcie.

K návrhu, o ktorom sa pôvodne viedlo konanie pod sp. zn. 4C 113/2012, súd z exekučného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 16Er 989/2009 zistil, že dňa 02.06.2009 bola exekučnému súdu podaná žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom exekútorského úradu na ul. Záhradnícka 62, Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného navrhovateľa proti povinnému P. F., Z.. XX.XX.XXXX, na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 332,62 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 15.01.2009, sp. zn. SR 13638/08. Súd poverením č. 5104 - 050420 zo dňa 16.06.2009, sp. zn. 16Er/989/2009 - 8, EX 2591/09, súdneho exekútora poveril vykonaním exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 EP súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

K podmienke predbežného prerokovania nároku na príslušnom orgáne v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z. súd poukazuje, že navrhovateľ sa obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na odporcu a podľa vyjadrenia odporcu mu boli skutočne doručené prvé žiadosti navrhovateľa dňa 23.04.2012, z čoho vyplýva, že návrh podal navrhovateľ na súde skôr, ako uplynula šesťmesačná lehota odo dňa prijatia žiadosti, avšak ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a došlo zároveň k uplynutiu tejto lehoty. Predmetná námietka odporcu nebola uplatnená dôvodne, a preto súd pristúpil k vecnému posúdeniu žalovaného nároku.

V predmetnej právnej veci sa navrhovateľ domáha náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z., ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, keď nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote od doručenia takéhoto návrhu (§ 44 ods. 2 EP). Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom a podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. sa tejto zodpovednosti nemôže zbaviť. Uvedené ustanovenia teda zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu (t.j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok: (1) nesprávny úradný postup, (2) vznik škody a (3) príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Súd preto najskôr skúmal, či sú splnené tieto predpoklady zodpovednosti štátu za vznik navrhovateľom označenej majetkovej a nemajetkovej škody.

Všeobecný súd prvého stupňa v konaní o nároku na náhradu škody z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci nie je oprávnený zisťovať ani deklarovať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, práva na prejednanie veci v primeranom čase či práva na spravodlivý súdny proces, pretože túto činnosť má v kompetencii Ústavný súd SR na základe ústavnej sťažnosti alebo predseda súdu na základe sťažnosti na prieťahy. Všeobecný súd prvého stupňa takisto nie je oprávnený ani deklarovať, či nerozhodnutie exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote je zbytočným prieťahom resp. nesprávnym úradným postupom alebo nie. Súd konajúci o nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. je pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní povinný vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (§ 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.). Navrhovateľ nijaké takéto vybavenie sťažnosti alebo rozhodnutie príslušného orgánu nepredložil, neuniesol dôkazné bremeno a súd z vykonaných dôkazov nezistil resp. nemal nijako preukázané, že by exekučný súd v niektorom z vyššie uvedených exekučných konaniach nesprávne úradne postupoval.

V prejednávanej veci nebol splnený už prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu v podobe nesprávneho úradného postupu, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že:

a) vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 15Er 1233/2010, EX 2773/10 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 107/2012), exekučný súd na žiadosť súdneho exekútora doručenej dňa 27.04.2010 ho poveril vykonaním exekúcie poverením vydaným dňa 06.10.2010, avšak navrhovateľ do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, nepredložil súdu výsledok vybavenia sťažnosti, žiadosti alebo rozhodnutie predpokladané § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.,

b) vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 16Er 989/2009, EX 2591/09 (spis pôvodne vedený pod sp. zn. 4C 113/2012), exekučný súd na žiadosť súdneho exekútora doručenej dňa 02.06.2009 ho poveril vykonaním exekúcie poverením vydaným dňa 16.10.2010, t.j. 14 dní po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. K povereniu súdneho exekútora vykonaním exekúcie tak došlo v zákonnej 15-dňovej lehote v zmysle § 44 ods. 2 EP (a nie s omeškaním viac ako 5 mesiacov ako to nesprávne uvádzal žalobca), a preto nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

Keďže pri posúdení nároku na náhradu škody spôsobenej exekučným súdom pri výkone verejnej moci súd nemal preukázanú existenciu už prvého predpokladu pre jeho priznanie v konaní pred súdom, a to existenciu nesprávneho úradného postupu, neskúmal ďalej ostatné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu - vznik škody a príčinnú súvislosť, a návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkov, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 151 ods. 1 OSP tak, že odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal, hoci mal v konaní plný úspech, a to z dôvodu, že o ich náhradu v konaní nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, v potrebnom počte rovnopisov) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým že (§ 205 ods. 2 OSP):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.